

Medium Aevum

Voor zover ik weet ligt het begin van de groep stedengeschiedenis in een werkgroep 'Karolingische Renaissance'. Die was geïnitieerd door medewerkers van de afdeling archeologie van de Vrije Universiteit; het echtpaar Wynia. (Ik heb later gehoord dat ze gescheiden zijn)

In ± 1968 werd ik uitgenodigd om aan deze - multidisciplinair samengestelde - werkgroep deel te nemen. Archeologen, historici en literatuurhistorici vormden de kern. Regelmatig - de groep kwam twee of drie maal per jaar bijeen - werden op een speciaal onderwerp deskundigen uitgenodigd, zoals numismatici, juristen. Meestal namen niet meer dan ± 10 à 15 personen deel aan een rondetafelgesprek na de inleiding op het onderwerp. Niet alleen VU-mensen, maar ook UvA-mensen namen deel, waaronder de in Amsterdam wonende, maar in Leiden aan de letterenfaculteit werkende stadshistoricus Herman Diederiks.

De laatste bijeenkomsten van de groep bleek steeds weer de betekenis van de opkomende stedelijke vormen en handelspatronen. De stelling van Edith Ennen dat er continuïteit was tussen 'romeinse' en middeleeuwse steden, bv. Parijs, Londen, Trier, Regensburg, was een steeds weer terugkerend onderwerp van discussies.

Op een gegeven moment was het 'colloquium medium aevum' zoals de werkgroep zich noemde 'uitgepraat'. Dat zal in het tweede deel van de jaren zeventig geweest zijn. Het was Herman Diederiks, een ongelooflijk energiek, creatief en enthousiast man, die het initiatief nam om op het spoor van de stedengeschiedenis door te gaan. Hij vond in mij een warm medestander, want ik had ook geschiedenis gestudeerd bij Thiel, Geyl, Boogman, Brand, Kernkamp en daarvoor nog Van Dillen. Alleen had ik er nooit meer iets aan gedaan anders dan als hobbyist in de vacaties. We hadden bijeenkomsten, eerst in de VU, later in Amsterdam. De UvA leverde de meeste mensen, want buiten Herman en mij waren er geen VU-mensen uit de oude groep overgegaan naar de nieuwe groep.

Herman probeerde de stedengeschiedenis te moderniseren, enerzijds door aansluiting te vinden bij andere sociale wetenschappen met hun theorieën en modellen - en daar mocht ik aan meehelpen - en anderzijds door aansluiting te zoeken bij internationale stromingen. Hij was zelf een driftig congresbezoeker en had een enorm netwerk. Zo slaagde hij er ook in om Dyos uit Londen naar Nederland te halen voor een (mij overigens tegenvallende) lezing. De klapper was het congres dat we organiseerden met B.T. Robson en Jan de Vries (uit Californië). De heren waren het stelselmatig oneens en dat gaf veel vuurwerk. De toen nog maar kort geleden begonnen drs. Henk Schmal, stadsgeograaf die bij prof.dr. M.W. Heslinga historische geografie ging doen heeft het congres voorbereid en later het boek uitgegeven. Financieel - wederom vrucht van Herman's vernuft en sponsoracties - was het congres ook een succes en de werkgroep kon nog jaren teren op de inkomsten.

Gerard Hoekveld, Baarn 22 oktober 2008